

„Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Mościcach”, zawartym w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1927 r. i zmienionym rozporządzeniem z dnia 12 stycznia 1931 r. („Monitor Polski” z 1927 r. Nr. 96, poz. 234 i z 1931 r., Nr. 22, poz. 38), a mianowicie:

§ 23 statutu otrzymuje brzmienie:

„Rokiem operacyjnym i bilansowym dla przedsiębiorstwa będzie okres od 1 kwietnia do 31 marca.

Bilans oraz rachunek strat i zysków powinien być przygotowany najpóźniej w trzy miesiące po skończeniu roku operacyjnego.

Rok operacyjny 1931 obejmuje okres czasu od 1 stycznia 1931 r. do 31 marca 1932 r.”.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) A. Prystor.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Zarzycki

Minister Skarbu:

(—) Jan Piłsudski.

—:II:—

393.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 grudnia 1931 r.

o zatwierdzeniu zmiany statutu przedsiębiorstwa „Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Chorzowie.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydziałaniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych, handlowych i górniczych oraz o ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1927 r. w sprawie wydzielenia z administracji państwowej przedsiębiorstwa „Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Chorzowie” (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się następującą zmianę w statucie przedsiębiorstwa „Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Chorzowie” (załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1927 r. — „Monitor Polski” Nr. 88, poz. 214), a mianowicie:

§ 23 statutu otrzymuje brzmienie:

„Rokiem operacyjnym i bilansowym dla przedsiębiorstwa będzie okres od 1 kwietnia do 31 marca.

Bilans oraz rachunek strat i zysków powinien być przygotowany najpóźniej w trzy miesiące po skończeniu roku operacyjnego.

Rok operacyjny 1931 obejmuje okres czasu od 1 stycznia 1931 r. do 31 marca 1932 r. .

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) A. Prystor.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Zarzycki.

Minister Skarbu:

(—) Jan Piłsudski.

394.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dn. 12 grudnia 1931 r.

o kolejności obowiązkowego dostarczania samolotów na rzecz wojska w czasie pokoju przez właścicieli statków powietrznych prywatnych.

Na podstawie art 4 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 listopada 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883) oraz §§ 4, 5 i 9 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych (j. n.), wydanego w porozumieniu z Ministrami Komunikacji, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Robót Publicznych z dnia 6 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 230) ustalam następującą kolejność obowiązkowego dostarczania samolotów na rzecz wojska w czasie pokoju w roku 1932:

Nr.	Port ojczysty	Właściciel samolotu	Samolot	
			Znaki rej	Nr. rejestr.
1	2	3	4	5
A.				
I	Warszawa	Aeroklub Warszawski	SP — AFG	147
II	"	"	SP — AFK	125
III	"	"	SP — AGT	145
IV	"	"	SP — AEZ	110
V	"	"	SP — AGP	139
VI	"	"	SP — ACZ	100
VII	"	"	SP — ABZ	61
VIII	"	"	SP — ACG	52
IX	"	"	SP — ACH	53
X	"	"	SP — ACN	63
XI	"	"	SP — AES	104
XII	"	"	SP — AFR	116
XIII	"	"	SP — AFW	123
XIV	"	"	SP — AFX	124
XV	"	"	SP — ADP	79
XVI	"	Sekcja Lotnicza SPW.	SP — ACE	47
XVII	"	Państwowe Zakłady Lotnicze	SP — ACW	88
XVIII	"	"	SP — ACX	89
XIX	"	Prof. Pruszkowski Tad.	SP — TUR	41-A
B.				
I	Kraków	Aeroklub Krakowski	SP — AFF	121
II	"	"	SP — AFJ	133
III	"	"	SP — ABO	42
IV	"	"	SP — ABL	39
V	"	"	SP — ABX	49
VI	"	"	SP — ACY	149
VII	"	"	SP — AFM	101
VIII	"	"	SP — AFT	140
IX	"	"	SP — AFS	119
X	"	"	SP — AGM	146
XI	"	"	SP — AGO	148
XII	"	"	SP — ACU	75
XIII	"	Działowski Stanisław	SP — ACR	30
C.				
I	Lwów	Aeroklub Lwowski	SP — AEL	98
II	"	"	SP — AEY	107
III	"	"	SP — AEP	122
IV	"	"	SP — AFZ	153
V	"	"	SP — ACL	54
VI	"	Komitet Woj. L.O.P.P.	SP — ACM	62
D.				
I	Lublin	Lubelski Klub Lotn.	SP — AFU	130
II	"	"	SP — AGB	131
III	"	"	SP — ADE	96
IV	"	Plażę i Lańkiewic	SP — ABW	50
V	"	"	SP — AFD	114
VI	"	"	SP — AFB	111
E.				
I	Poznań	Aeroklub Poznański	SP — AEK	97
II	"	"	SP — ADU	117
III	"	"	SP — ADW	144
IV	"	"	SP — AEN	105
V	"	"	SP — AET	118
VI	"	Komitet Woj. L. O. P. P.	SP — ACS	66
VII	"	"	SP — AED	152
VIII	"	Bernard Skórzewski	SP — ACT	76
F.				
I	Wilno	Aeroklub Wileński	SP — AEE	108
II	"	"	SP — AFH	99
III	"	"	SP — AGK	155
IV	"	"	SP — AGL	141
V	"	"	SP — AGX	154
VI	"	Komitet Woj. L. O. P. P.	SP — ABR	44
G.				
I	Biała Podlaska	Klub Lotniczy PWS	SP — ADB	91
II	"	"	SP — ADC	92
III	"	"	SP — AEG	127
IV	"	"	SP — AGG	126
V	"	Podlaska Wytw. Samolotów	SP — AEB	106
H.				
I	Katowice	Aeroklub Śląski	SP — ADY	81
II	"	"	SP — AFL	142
III	"	"	SP — AFM	143
IV	"	"	SP — AFO	134
V	"	"	SP — AFP	135
VI	"	"	SP — AFC	113
I.				
I	Łódź	Łódzki Klub Lotniczy	SP — AGD	136
II	"	"	SP — AGE	137
K.				
I	Bydgoszcz	Babiński Zbigniew	SP — ACA	60

Samoloty, będące przedmiotem świadczeń, będą dostarczane na podstawie nakazów (wzory Nr. 1 do § 14 i Nr. 2 do § 16 - rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 marca 1930 r. Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 230), przesyłanych właścicielom statków nowitrynych na piśmie za pokwitowaniem.

Właścicielom samolotów, będących przedmiotem świadczeń na rzecz wojska w czasie pokoju w myśl przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, a nie wojskowych do państwowego rejestru statków powietrznych, mogą być wydawane nakazy dostarczania samolotów z pominięciem wyżej ustalonej konieczności.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji:

(—) Kühn.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych

W dniu 22 b. m. podpisana została w Ministerstwie Spraw Zagranicznych umowa z Niemcami o ułatwieniach w małym ruchu granicznym, która zastąpi dotychczas obowiązującą umowę z roku 1924. Ze strony polskiej podpisali umowę b. Dyrektor Departamentu Cel w Ministerstwie Skarbu dr. Władysław Rasiński oraz komisarz R. P. do likwidacji spraw granicznych niemiecko-polskich inż. P. Zakrzewski, ze strony niemieckiej umowę podpisał Minister Pełnomocny Paul Eckard.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

Otwarcia narady samorządowej w sali konferencyjnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych ukończono w d. 22 b. m., o g. 10 m. 30 P. Minister Spraw Wewnętrznych Pieracki, witając zgromadzonych i zagajając zebranie, poczem P. Podsekretarz Stanu Korsak zreferował szczegółowo zagadnienie jednolitej gminy wiejskiej na całym obszarze Państwa oraz zagadnienie gromady, jako instytucji pomocniczej w organizacji gminy wiejskiej. Po referacie P. Wiceministra nastąpiła dyskusja.

Z Ministerstwa Rolnictwa

P. Minister Rolnictwa dr. Janta - Połczyński przyjął w dniu 23 b. m. dyrektora departamentu Ubezpieczeń społecznych Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej p. Dreckiego, oraz odbył konferencję z P. Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Skarbu, Adamem Kocem.

Z Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów komunikuje, że urzędowanie w Dyrekcjach Poczt i Telegrafów trwać będzie w dniu 24 grudnia b. r. do 12-ej godziny.

W dniach 25, 26 i 27 grudnia b. r. biura tych instytucji będą nieczynne.

Urzędy pocztowe w dniu 24 grudnia b. r. będą otwarte dla publiczności do 17-ej godziny. W dniu natomiast 25 i 26 grudnia b. r. poczta będzie nieczynna, wydawane jednak będą w tych dniach poczesne przesyłki wszelkiego rodzaju, a ponadto w dn. 26 grudnia b. r. będą wydawane gazety adresatom, zgłaszającym się po ich odbiór.

W dniu 27 grudnia b. r. urzędy pocztowe będą czynne dla publiczności od 9-ej do 11-ej godziny, tak, jak w niedzielę, w którym to dniu będą doręczone jednarczowo adresatom tylko przesyłki listowe i gazety.

Urzędowanie w telegrafii i telefonii pozostaje w czasie świąt bez zmiany.

Z NACZELNEGO KOMITETU DO SPRAW BEZROBOCIA.

P. Minister Rolnictwa dr. Janta-Połczyński zamiast życzeń świątecznych i noworocznych złożył na rzecz Funduszu Bezrobocia 50 zł.

Naczelny Komitet dla Spraw Bezrobocia komunikuje, że P. Minister Oświaty J. Jędrzejewicz złożył na rzecz bezrobotnych zamiast życzeń świą-

tecznych 150 zł i P. Wiceminister Stamirowski 25 zł.

Komisarz Rządu m. st. Warszawy p. Władysław Jaroszewicz zamiast powinszowań świątecznych złożył na rzecz Stoł. Komitetu do Spraw Bezrobocia sumę 100 zł.

Akcja zwalczania bezrobocia, jako bezwzględny nakaz chwili, znalazła swój wyraz w odezwie Stow. Kup. Pol., którą poparły Związek Detalistów Kupiectwa Chrześcijańskiego oraz Związek Kupców Żydów. Kupiectwo stolicy podkreśla w swej odezwie, że ofiarę winni ponieść wszyscy, mimo dotkliwego kryzysu. Akcja ta jest nie tylko obowiązkiem obywatelskim, ale dobrze zrozumianą samoobroną. Opodatkowanie jest następujące:

I kat. — 125, II kat. — 25 mies., III — 5, IV — 2. Stołeczny komitet do spraw bezrobocia uruchomił już aparat inkasowy. Inkasenci, zapatrzeni w odpowiednie legitymacje, odwiedzają wszystkie zakłady przemysłowo-handlowe, które wykupiły patenty. Należy nadmienić, że opodatkowanie to nie wpłaca się ani przy wykupieniu patentu, ani do stowarzyszeń kupców, tylko do rąk inkasentów Stoł. Kom. do Spraw Bezrob. Jednocześnie pożądanym jest, by duże firmy, posiadające filje, nie odsyłały zgłaszających się inkasentów do centrali, co wprowadza chaos i utrudnia pracę inkasentom, lecz dały polecenie wypłaty swym filjom.

Przy okazji wspomnieć należy o moralnym obowiązku dobrowolnego, choćby minimalnego opodatkowania się na rzecz bezrobotnych przez pracowników firm handlowych i przemysłowych.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej.

Na posiedzeniu 24-em Senatu P. Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Zawadzki wygłosił przemówienie następujące:

„Wysoka Izbo! Do świętego referatu p. senatora Szarskiego mógłbym bardzo mało dorzucić i dlatego pozwolę Państwu, że ograniczę się tylko do kilku, literalnie kilku uwag, przedewszystkiem w sprawie poruszonej przez p. referenta i przez p. senatora Głabińskiego, w sprawie ksiąg handlowych.

Otóż ponieważ tendencją noweli jest obok ulgi i zupełnie w równej mierze wprowadzenie równomierności opodatkowania, uważaliśmy, że ta równomierność może być osiągnięta tylko pod warunkiem dokładnego ustalenia obrotów, co znowu jest możliwe tylko przy prowadzeniu ksiąg niekoniecznie skomplikowanych, ale popartych rzeczowymi dowodami. A więc ta tendencja udzielenia ulgi pod warunkiem prowadzenia ksiąg handlowych, to nie jest tylko dążenie do lepszej organizacji handlu. Oczywiście tendencja do popierania wyższej kultury w handlu — przyswieceła nam również, ale w pierwszym rzędzie chodziło o to, że jeżeli przynajmniej ulgowe stawki, to przynajmniej musimy żądać, ażebyśmy mogli dokładnie podstawę wymiaru ustalić. Ze przy tej sposobności może stracić niewielka zresztą, bardzo niewielka ilość płatników, którzy dotychczas z nich korzystali, to jest nieuniknioną konsekwencją ogólnego stanowiska. Zdaje mi się, że ujemne strony tego będą jednak tak nieznaczne, że nie mogą one powstrzymać od ogólnego prawidłowego uregulowania tej sprawy.

Powiedziałem, że niewielka ilość płatników straci, bo faktycznie jeżeli chodzi o skup zawodowy, to ogromna większość przedstawicieli t. zw. skupu zawodowego to są ci najdrobniejsi — czwarta kategoria handlowa, a według przybliżonego obrachunku, który jeszcze dziś sprawdzałem, to jest ponad 80% wszystkich trudniących się tym skupem zawodowym. Więc ci w dalszym ciągu będą korzystali z 1/2-owej stawki niezależnie od tego, jakiego rodzaju artykuły nabywają i sprzedają. Więc pod tym względem rozszerza się nawet ulgi, z których korzystają w dotychczasowym stanie rzeczy. Pozostawałaby więc tylko reszta, ci, którzy należą do trzech pierwszych kategorii. Z tych pewna część bardzo nieznaczna księgi prowadziła, większość nie prowadziła i ci musieliby zaprowadzić księgi. Jak mówię, zwolnienia te nie były całkowite, to znaczy nie zawsze i nie we wszystkich wypadkach podlegali oni ulgowej 1/2-owej stawce, a tylko przy skupie artykułów pierwszej potrzeby i surowców ważnych dla przemysłu i rolnictwa krajowego. W innych wypadkach działo się to tylko na podstawie specjalnych ulg, udzielanych przez Ministerstwo na skutek upoważnień zawartych w art. 94 dotychczasowej ustawy. Otóż właśnie tej pewnej ilości płatników, którzy ksiąg nie prowadzili, którzy może nie będą mogli zaprowadzić ksiąg, dotyczy to, co mówił p. sen. Szarski.

To samo się stosuje do eksportu, może jeszcze w znacznie większym stopniu. Eksport, jeśli cho-

dzi o fabrykaty, czy półfabrykaty był prowadzony dotychczas przeważnie przez większe przedsiębiorstwa. I szczególnie w ostatnich czasach istniała bardzo wyraźna tendencja do uregulowania eksportu, wprowadzone rozmaite przepisy standardyzacyjne i inne przepisy dotyczące regulowania eksportu zawsze zawierały warunek prowadzenia prawidłowych ksiąg. Tak samo ulgi, udzielane na podstawie upoważnień Ministra Skarbu przy eksporcie surowców i produktów rolnych, również zawsze stawały warunkiem prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych. Więc ta ilość obrotów, która korzystała dotychczas ze zwolnień bez prowadzenia ksiąg handlowych, jest rzeczywiście nieznaczna.

Tu może nie dla wszystkich jest zupełnie jasne, dlaczego my wymagamy dowodów z prawidłowych ksiąg handlowych przy eksporcie, który, jak się zdaje, może być zawsze udowodniony dokumentami celnymi. Otóż nie chodzi o udowodnienie obrotów eksportowych, tylko chodzi o udowodnienie, jaką część w ogólnym obrocie stanowią te obroty eksportowe, które są zwolnione, i czy pod przykrywką tych obrotów eksportowych nie może pewne przedsiębiorstwo przemycić niejako części swoich obrotów wewnętrznych, które powinny być opodatkowane. A ustalić, że tak nie jest, możemy tylko przy prawidłowych księgach, dlatego musimy tu żądać prawidłowych ksiąg. Jak mówię, obciążenie dodatkowe z tego powodu dotknie tak niewielką ilość obrotów i tak niewielką ilość przedsiębiorstw, że strata dla gospodarstwa narodowego będzie żadna.

Wreszcie podkreślił p. senator Szarski i choć w tej chwili jeszcze raz potwierdzić: przedsiębiorstwa, które wprowadzą w ciągu trzech miesięcy prawidłową księgowość i które udowodnią swoją dobrą wiarę, będą korzystały z ulgi tak, jak gdyby od chwili wejścia w życie ustawy prawidłowe księgi prowadziły.

Również przyjmuję rezolucję zgłoszoną przez p. sen. Szarskiego, dotyczącą możliwie najszybszego wydania rozporządzenia o uproszczonej księgowości. To rozporządzenie jest w przygotowaniu, projekt cały już jest zrobiony, będzie on niestety rozesłany izbom przemysłowo-handlowym, po wysłuchaniu opinii których może być dopiero wydane rozporządzenie i im prędzej zostanie ta sprawa załatwiona przez izby przemysłowo-handlowe, tem prędzej będzie mogło rozporządzenie to wejść w życie.

Co do spółdzielni i kółek rolniczych, — sprawa, którą poruszył p. sen. Głabiński, — to tutaj staliśmy na tem stanowisku: spółdzielnie wszystkie są obowiązane do prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych, więc już z tego tytułu będą one korzystały, niezależnie od swego charakteru, z tych wszystkich zniżek, które przypadają przedsiębiorstwom prowadzącym księgi. Następnie istotnie zwolnione od podatku mogą być, zdaniem naszym, tylko te obroty, które są dokonywane z członkami spółdzielni, to jest pomiędzy spółdzielnią i członkami, one nie mają charakteru handlowego; obroty które są dokonywane z nieczłonkami, te muszą podlegać podatkowi, bo tu spółdzielnia nie występuje w charakterze spółdzielni, a w charakterze spółki, spółki, którą należy popierać, ale w tym wypadku ona już niema swego właściwego charakteru spółdzielczego i zupełne zwolnienie od podatku nie wydawało się tu uzasadnione. Tembardziej, że przy obniżonych przez dzisiejszą nowelę stawkach podatkowych to, co będą płaciły spółdzielnie od obrotów z nieczłonkami, będzie bardzo mało większe od tego, co płacą obecnie. Jeżeli weźmiemy pod uwagę, że obroty z członkami będą równocześnie zupełnie zwolnione od podatku, to niewątpliwie wszystkie spółdzielnie znajdą się w sytuacji lepszej, niż obecnie, a niektóre w sytuacji bardzo znacznie lepszej, mogą być zupełnie zwolnione od podatku i w każdym razie te ulgi będą dotyczyły tego najbardziej zgodnego z ideologią spółdzielczą typu spółdzielni.

W ten sposób, chociaż projekt noweli nie uwzględnia może we wszystkim uprawnień życiowych, które mogłyby w stosunku do tego projektu występować, to jednakże uwzględnia najpilniejsze i najważniejsze.

Jeszcze jedna kwestja, na którą chciałbym odpowiedzieć, a którą poruszył p. sen. Głabiński, kwestja bardzo ważna, a mianowicie, jaki jest stosunek Rządu do samego zagadnienia podatku obrotowego. Otóż nowela rozkłada ulgi na 5 lat. Konczą się one z dniem 1 stycznia 1937 r., a więc dokładnie po 5 latach (Głos: Po 6 latach). Nie, Panie Senatorze, po 5 latach, 1-go stycznia 1937 r. Pierwszego stycznia 1937 r. już się kończą, więc z tego wynikałoby, jakoby Rząd liczył na konieczne trwanie tego podatku obrotowego ponad okres 5-letni. Oczywiście nie możemy powiedzieć, kiedy będzie mogła być wprowadzona zasadnicza reforma. Dążeniem, najgorętszym pragnieniem jest, aby była przeprowadzona jaknajwcześniej, może jednak tak się złożyć, że pociągnie się stan rzeczy obecny 3, 4, 5 lat, a może nawet ponad 5 lat. Jestem głęboko przekonany, że będziemy musieli przystąpić do tej reformy wcześniej, i nie tylko będziemy musieli, ale zdaje mi się, że w ustawie, tak jak ona jest redagowana w tej chwili, będziemy znajdowali bardzo silny bodziec do te-